

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/378/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715214706
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715214706.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľky Q. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Sládkovičova 589/3, 962 01 Zvolenská Slatina, občan SR, zastúpenej JUDr. Martou Ivaničovou, advokátkou so sídlom Dolná 62, 974 01 Banská Bystrica proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpenému JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie, že obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, o zaplatenie sumy 342,22 EUR z titulu bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie 342,22 EUR z titulu primeraného finančného zadostučinenia s príslušenstvom , takto

rozhodol:

Súd návrh, ktorým sa určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov z a m i e t a .

Súd návrh, ktorým sa určuje, že článok 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v znení: „ Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 342,22 EUR a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie v sume 342,22 EUR a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, že článok 8 zmluvy o revolvingovom úvere v znení, že predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka

zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 342,22 EUR a z titulu primeraného finančného zadosťučinenia sumu 342,22 EUR ako aj trovy konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že navrhovateľka a odporca uzatvorili dňa 30. 05. 2014 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- EUR a tento mala zaplatiť v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške každej splátky 80,37 EUR. Predpokladaná RPMN úveru bola 70,01% ročne, pričom rovnaká bola aj ročná úroková sadzba a priemerná RPMN bola 49,67. Navrhovateľka v tomto vzťahu vystupuje ako úverový dlžník a odporca ako úverový veriteľ. Dňa 02. 06. 2014 bola na účet navrhovateľky poukázaná suma 1.284,25 EUR, ktorá predstavovala poskytnutý revolvingový úver.

Navrhovateľka zaplatila v rámci tohto úverového vzťahu odporcovi spolu sumu 1.784,31 EUR a to v dvoch splátkach a to jedenkrát sumu 80,37 EUR a druhýkrát 1.703,94 EUR. Na základe tejto skutočnosti rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenou sumou bol vo výške 499,96 EUR, pričom však odporca v prospech navrhovateľky zaplatil sumu 157,74 EUR a teda celkovo navrhovateľka po odpočítaní tejto sumy preplatila istinu úveru vo výške 342,22 EUR čo je podľa navrhovateľky bezdôvodným obohatením na strane odporcu.

V ďalšom navrhovateľka poukazuje na to, že na uvedený úverový vzťah sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol platný v čase uzatvárania predmetnej úverovej zmluvy. V zmysle § 9 ods. 2 písm. l) musí úver obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa navrhovateľky zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ich prípadné poradie, konkrétne neobsahuje údaj aká suma sa započítava na splátku istiny a koľko zo splátky predstavuje splácanie úveru. V tomto smere poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 s tým, že z tohto rozsudku cituje „Odvolačný súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom i v posúdení zmluvy o revolvingovom úvere ako bezúročnom a bez poplatkov a v tomto smere poukazuje na judikatúru súdov vychádzajúcu z právnej úpravy. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá len taký výklad ustanovení, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť....

Taktiež poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/401/2012, ktorý sa tiež zaoberá tou skutočnosťou, že spotrebiteľský úver čo sa týka splátky nebol rozčlenený na výšku istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá sa táto touto splátkou úveru mala platiť, pričom podľa nich takéto rozčlenenie je významné pre spotrebiteľa najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie či požadovaný úrok a úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. V ostatnom čo sa týka skutočností, ktoré majú preukázať, že uvedený úver má byť bezúročný a bez poplatkov súd poukazuje len v skratke, pretože stačí ktorákoľvek z nenaplnenia paragrafového znenia § 11 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 9 ods. 1 písm. a) až l)... aby súd takýto úver mohol považovať za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho poukazuje aj na tú skutočnosť, že nie je tu uvedená konečná splatnosť úveru a doba skončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Čo sa týka určenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v zmysle tohto zákonného ustanovenia si uplatňujú aj právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Nakoľko navrhovateľka je presvedčená, že v konaní o určenie, že úver poskytnutý odporcom na základe zmluvy

je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia bude úspešné, má za to, že jej vznikol nárok o primerané finančné zadostučinenie a toto si uplatňuje vo výške, v ktorej sa odporca mal bezdôvodne obohatiť. Poukazuje tu na vyslovenie obdobného názoru v rozsudku Okresného súdu v Prešove sp. zn. 10C/143/2014 zo dňa 05. 09. 2014.

Čo sa týka tej časti, petitu, v ktorej sa domáha, aby súd určil, že článok 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s tým, že podľa názoru navrhovateľky sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a jednoznačne ho znevýhodňuje v jeho postavení voči veriteľovi. Poukazuje na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/111/2014, ktorým bol už tento bod zmluvy určený ako neprijateľná zmluvná podmienka.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Súd na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zistil, že dňa 30. 05. 2014 uzatvorila navrhovateľka ako dlžník s odporcom ako veriteľom zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru v celkovej výške limitu 1.500,- EUR podľa článku 5, ktorý mala zaplatiť v 42 mesačných splátkach, každú vo výške 80,37 EUR.

Podľa článku 8 bod 1 predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody.

Súd z listu Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30. 05. 2014 zistil, že údaje o schválenom úvere boli nasledovné: výška úveru 1.500,-EUR, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 EUR.

Na základe výpisu z VÚB banky a. s. bolo zistené, že dňa 02. 06. 2014 bola na účet navrhovateľky odporcom poukázaná suma 1.284,25 EUR.

Súd na základe výpisu z Československej obchodnej banky a. s. zistil, že navrhovateľka zaplatila odporcovi jedenkrát sumu 80,37 EUR a druhýkrát sumu 1.703,94 EUR.

Súd z vyjadrenia právnej zástupkyne navrhovateľky na pojednávaní zistil, že oni sa pridriavajú svojho návrhu, žiadajú, aby tomuto návrhu súd v celom rozsahu vyhovel. Poukazujú na to, že čo sa týka bezdôvodného obohatenia toto vzniklo na základe tej skutočnosti, že navrhovateľka, keďže podľa nich je úver bezúročný a bez poplatkov, zaplatila o 342,22 EUR viac odporcovi a na základe tohto má v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka nárok na zaplatenie tejto sumy. Zároveň sa pridriavajú aj toho, že majú nárok primerané finančné zadostučinenie, ktoré v zmysle ustanovených rozhodnutí v súčasnosti si uplatňujú vo výške rovnajúcej sa bezdôvodnému obohateniu t. j. 342,22 EUR. Taktiež sa pridriavajú aj návrhu čo sa týka časti petitu, aby súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov a zároveň, aby určil, že článok 8 predmetnej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd z písomného vyjadrenia právnej zástupkyne odporcu zistil, že podľa nich navrhovateľ ako dôvod bezúročnosti úveru uviedol chýbajúce náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010

Z. z. Ďalej poukazujú na to, že navrhovateľka namieta výšku RPMN, že nie jednoznačne určená a zrozumiteľná. Čo sa týka vyjadrenia v tejto časti, súd uvedené vyjadrenie považuje za bezpredmetné a preto sa k nemu nebude bližšie vyjadrovať, keďže nemá žiaden vzťah k predmetnému meritu veci, na základe ktorého súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože v ďalšom súd poukáže na to, že uvedený úver podľa súdu je bezúročný a bez poplatkov predovšetkým pre nesplnenie povinnosti ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. l) t. j., že nie je rozpísaná - rozčlenená splátka, ktorú mala mesačne navrhovateľka platiť odporcovi na istinu, úroky a poprípadne iné poplatky. Na základe uvedeného súd musí poukázať, že v predmetnom vyjadrení právna zástupkyňa odporcu, či už zámerne resp. z opomenutia sa touto skutočnosťou, ktorá je pre súd najpodstatnejšia vo veci určenia či ide o bezdôvodné obohatenie zo strany odporcu vôbec nezaoberala, pričom však súd má za to, že je pravdou, že v tejto časti ani nemala čo iné napísať, keďže v danej úverovej zmluve je uvedená suma len jedným údajom. Zároveň vo svojom vyjadrení sa zaoberá aj tou časťou, ktorá sa týka vyslovenia neprijateľnosti bodu 8.1 s tým, že podľa nich v zmysle platnej právnej úpravy je možné hovoriť o neprijateľnosti iba vtedy, ak je splnená podmienka, že nejde o individuálne dohodnuté ustanovenie a súčasne ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značenú nerovnováhu. Poukazujú na to, že k uzatvoreniu zmluvy by nikdy nedošlo, keby ju navrhovateľka nepodpísala ako prvá. Zaoberá sa tam aj ostatnými skutočnosťami prečo by súd nemal vysloviť to, že uvedené zmluvné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 151 ods. 4 O. s. p. ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

Podľa článku 2 písm. b) Smernice 93/113/EHS „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľky je z časti dôvodný a v časti tento návrh zamietol. Predovšetkým čo sa týka dôvodnosti návrhu súd mal preukázanú tú skutočnosť, že uvedený vzťah je potrebné posudzovať v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe toho, že ide o spotrebiteľský vzťah, kde teda navrhovateľka ako dlžník z úverového vzťahu vystupuje ako fyzická osoba nepodnikateľ a nebolo preukázané, že by uvedený úver bol poskytnutý za účelom podnikania, súd posudzoval v zmysle vyššie uvedeného zákona. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) predmetného zákona každá zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Keďže uvedená zmluva takýto rozpis splátky nemala a teda podľa tejto zmluvy, tak ako to bolo uvedené v článku 5, mesačná splátka bola celkovo vo výške 80,37 EUR súd má za to, že takýto úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukazuje na to, že nielen v tomto rozhodnutí, na ktoré poukázala právna zástupkyňa navrhovateľky, ale už v mnohých ďalších rozhodnutiach okresných alebo aj krajských súdov nerozčlenenie splátky úveru na istinu, úroky, poprípade iné poplatky je jednoznačne judikované, že takýto úver jej potom potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

K ozrejmieniu z akého dôvodu zákonodarca si vymienil, aby zmluva obsahovala rozčlenenie splátky na istinu, úrok, poprípade poplatky je potrebné uviesť, že takéto rozčlenenie pre spotrebiteľa ako slabšiu stranu pri uzatváraní zmluvy je podstatné, aby si vedel laicky rozoznať, že koľko z danej splátky pôjde na istinu, úroky, poprípade iné poplatky, aby vedel potom aj jednoducho porovnať si tento produkt s inými produktmi spoločnosti tej, ktorá mu poskytuje úver resp. aj iných spoločností. Bez takéhoto rozčlenenia je pre spotrebiteľa, ktorý by nemal ekonomické vzdelanie v príslušnom odbore, ktorý by mohol takéto porovnanie si urobiť aj na základe vlastných výpočtov je takmer nemožné sa vyznať potom v ponuke iných spoločností bez vyjadrenia rozčlenenia jednotlivých splátok a nevedel by zhodnotiť, ktorá z ponúk by bola pre neho výhodnejšia. Ako už súd povedal čo sa týka tých prípadov, kedy takáto zmluva neobsahuje rozčlenenie splátky jednoznačne okresné ako aj krajské sudy v súčasnosti už považujú takéto poskytnuté úvery za bezúročné a bez poplatkov.

Zároveň súd čo sa týka časti návrhu na zaplatenie primeraného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa poukazuje na to, že spotrebiteľ má takéto právo v prípade, ak dôjde k porušeniu povinnosti ustanovenej týmto alebo osobitnými zákonmi. Súd mal jednoznačne preukázané, že zo strany odporcu došlo k porušeniu povinností a to tým, že minimálne v časti zmluvy, tak ako súd vyššie poukázal, že v zmluve nebola mesačná splátka rozčlenená v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. na istinu, úroky, poprípade iné poplatky je naplnený hmotnoprávny predpoklad na priznanie finančného zadosťučinenia, nakoľko k porušeniu práva zo strany odporcu jednoznačne došlo. Ide o jedinú podmienku pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie. Čo sa týka výšky takéhoto primeraného zadosťučinenia súd výšku určuje podľa vlastného názoru a má za to, že je primerané ak sa určí takéto zadosťučinenie zodpovedajúce výške bezdôvodného obohatenia a to aj vzhľadom na samotné správanie sa odporcu, ktorý dobrovoľne si nechce uznať tú skutočnosť, že z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu a týmto vlastne núti navrhovateľa, aby si svoje právo uplatňoval súdnou cestou. Súd musí konštatovať, že odporca výlučne svojím správaním zapríčinil tú skutočnosť, že navrhovateľka sa musela súdnou cestou domáhať

svojich práv, k čomu by teda nemuselo dôjsť, ak by odporca dobrovoľne jej splnil vydanie bezdôvodného obohatenia.

Čo sa týka častí, v ktorých súd zamietol návrh, tak v prvej časti výroku zamietol návrh, ktorý sa týkal, aby súd určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. K tomuto súd poukazuje, že k zamietnutiu tohto návrhu došlo z toho dôvodu, že takéto určenie je bez akéhokoľvek významu pre navrhovateľa. Je už noterjetou a judikatúrou súdov Slovenskej republiky jednoznačne preukázané, že pokiaľ sa niekto môže domáhať plnenia je nadbytočné, aby osobitným výrokom určoval nejaké porušenie práva, neplatnosť právneho úkonu, resp. iné skutočnosti, ktoré sú potrebné, aby bola vyriešená otázka povinnosti zaplatiť určitú sumu, pretože súd sa musel prejudiciálne takouto otázkou už zaoberať. Z uvedeného teda vyplýva, že túto časť výroku súd zamietal z toho dôvodu, že žiadnym spôsobom sa nezmení postavenie navrhovateľky a ani pre ňu samotnú toto nemá akýkoľvek význam. To, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov súd musel konštatovať v odôvodnení rozsudku, keďže považoval podľa § 9 ods. 2 písm. l) v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. b) pri vyslovení, že ide o bezdôvodné obohatenie uvedený úver za bezúročný a bez poplatkov. Zákonodarca práveže nechcel dosiahnuť ten stav, že účastník sa bude domáhať výroku, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ale chcel dostať a vyrovnať postavenie poskytovateľa úveru a spotrebiteľa ako slabšej stránky s tým, aby v prípade, ak dôjde k porušeniu zákona pri poskytovaní úveru spotrebiteľ nebol škodný a teda, aby sa mohol domáhať svojho práva, ale čo sa týka predovšetkým finančného zadosťučinenia s tým, že aby mu bolo v takýchto prípadoch vrátené plnenie aj v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenou sumou za úver, pričom predpokladom tohto je, že súd si prejudiciálne teda vyrieši otázku či ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Na základe tejto skutočnosti, nakoľko podľa súdu takéto určenie je bezpredmetné v tejto časti návrh zamietol.

Zároveň súd zamietol návrh aj v časti, ktorá sa týkala druhej časti petitu, ktorou mal vysloviť, že článok 8 zmluvy o revolvingovom úvere v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Čo sa týka zamietnutia tejto časti petitu súd poukazuje na to, že v čase, rozhodovania t. j. v zmysle § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na takomto určení opätovne nie je žiaden právny záujem v zmysle § 80c Občianskeho súdneho poriadku a ani postavenie navrhovateľky sa nemôže takýmto určením žiadnym spôsobom zmeniť. Súd aj zo samotného listu, ktorý bol adresovaný odporcom navrhovateľke zo dňa 24. 07. 2014 zistil, že v tomto liste odpovedal odporca navrhovateľke na jej žiadosť zo dňa 23. 07. 2014 vo veci možnosti predčasného splatenia revolvingového úveru s tým, že poukázal na to, že je potrebné zaplatiť mimoriadnu splátku vo výške 1.703,94 EUR. Z uvedeného teda vyplýva, že odporkyňa túto sumu aj zaplatila, čo bolo preukázané navrhovateľkou poskytnutím výpisu z Československej obchodnej banky, z ktorého mal súd preukázanú tú skutočnosť, že táto dňa 11. 08. 2014 zaslala odporcovi sumu 1.703,94 EUR. Z tohto má súd za to, že zaplatením tejto sumy bol skončený úverový vzťah medzi navrhovateľkou ako úverovým dlžníkom a odporcom ako poskytovateľom úveru. Ak sa teda navrhovateľka domáha, aby súd určil, že uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná súd nevidí dôvod k takémuto určení, keď už došlo k ukončeniu úverového vzťahu na základe predmetnej zmluvy. Taktiež nebolo zo strany navrhovateľky preukázané, že by jej v súvislosti s týmto článkom mohli ešte vzniknúť nejaké práva resp. povinnosti, resp. že by si odporca mohol nárokovať na základe tohto článku nejaké plnenie od navrhovateľky. Jednoznačne uvedený článok sa vzťahuje len na tie skutočnosti, ktoré by spočívali v možnosti odkladu splátok úveru za odplatu, avšak bolo preukázané, že toto je už v súčasnosti bezpredmetné, nakoľko už došlo k ukončeniu úverového vzťahu medzi účastníkmi. Preto súd takéto určenie, že táto podmienka je neprijateľná považuje za nadbytočné a bez akéhokoľvek právneho významu. V opačnom prípade, ak by súd vyhovel návrhu aj v tejto časti a určil takúto podmienku za neprijateľnú aj pri tých účastníkoch, ktorí majú totožné postavenie ako tu navrhovateľka a odporca, že už ich úverový vzťah zanikol by mohlo dôjsť k tomu, že súdy by boli nútené v desaťtisícoch žalôb od spotrebiteľov rozhodovať o neprijateľnosti takýchto podmienok, hoci by im z vyslovenia neprijateľnosti takejto podmienky už nevyplývali žiadne práva ani povinnosti a žiaden praktický význam by pre nich

nemali. Keďže súd však považuje takéto rozhodnutie za nadbytočné a pre navrhovateľku absolútne bezpredmetné súd v tejto časti návrh zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 O. s. p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

§ 120 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 151 ods. 4 zák. č. 99/1963 Zb.

Článok 2 písm. b) Smernica 93/113/EHS

§ 53 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 451 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z..

§ 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 497 zák. č. 513/1991 Zb.

§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.

§ 151 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).